

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVOPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek: helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 10 ft. Félévre 5 ft. Negyedévre 2 ft 60 kr. Egy hónapra 1 ft.

Hirdetési díj: öt hasábon hetente 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelenő hirdetéseknek leegyenlő ártékú. Helyi hirdetés minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel.

Debreczen, február 10.

(B. S.) Iszák az ellenzék az államot a medve bőrére, s számokkal igyekeznek bizonyítani a számok ellen, hogy a szabadelvű párt s kormánya minoritásban van, hogy a fusionalis kabinet megbukott.

Ezt 8k állítás alakjában találják fel, mi pedig jóslatnak veszik. Jóslatnak, mely ha bekövetkezik, őrizze az isten hazánkat, minket is, de az ellenzékét is.

A költség-törvényjavaslat 14 szótöbbséggel ment keresztül, Apponyi interpellációját 10 szótöbbséggel vette a ház tudomásul, s a többség valószínűleg meg lesz a budget tárgyalásánál is.

A szavazásnál az ellenzéknek öreg ágyuja és bodzafa-puskája, apraja és nagyja kirukkolt, míg az elmaradt képviselő majdnem kivétel nélkül a szabadelvű párt hívei.

Csak két eshetőség áll a parlament előtt — mondja a „N. H.” — Vagy feléled a szabadelvű párt alétszágából s meggyőződéssel és eréllyel megtartja kezében a kormányvezetést, vagy beáll a parlament feloszlatásának kényszerűségé.

Ne tessék megjedni. A parlament feloszlatása nem előre vetett árnyéka az abszolutizmusnak, hanem alkotmányos gyakorlat s conditio sine qua non azon esetben, mely a Tisza-kabinet bukása után óvhatatlanul bekövetkezik.

Ettől félünk nagyon. Féltjük parlamentünket az osztrák képviselőház rossz példájától, féltjük a bizonytalan s minden tekintetben ártalmas válságtól, mely hónapok óta emésztja Ausztriát.

Mert hát hol van a Magyarországon párt, mely többséget biztosít s kormány, mely a bizalmat centralizálni képes legyen? A függetlenségi párt 70, az egyesült ellenzék körül-belől ugyan-

annyi szavazattal rendelkezik, a Bittó-Lónyay-téle frakció számlál vagy harmincz tagot. E három frakció közül egyik sem mérkőzhetik a szabadelvű párttal táborokarával sem. S hol van kormány, mely képes legyen a 100 millió kölcsön nélkül lebonyolítani a pénzügyi nehézségeket, midőn az ellenzék egyik vezérének épen az volt kifogása a törvényjavaslat ellen, hogy azt 1879. évre kevések véli? Az első lehetetlené teszi a számbeli többséget, a második kizárja a nemzet bizalmát.

Tisza Kálmán megbukhatik, de bukása nem fogja a nemzet előtt Lónyayt et consortes purifikálni s a nemzet meg bukásában is jobban fogja tisztelni Tiszát Kálmánt, mint csalján feltűnő dicsőségében Lónyayt. Tisza Kálmán megbukhatik, de utána nem Lónyay jön, hanem a vízözön.

A képviselőház szombati ülésében bevezette a 100 millió kölcsön részletes tárgyát. Ellenzéki részről megkérítették ugyan több módosítást; de minden módosítást elvetette s a többség változatlanul fogadta el a szöveget.

Az osztrák ministerium alakítá-napról-napra több akadályba ütközik. Bécseben már a hír, hogy Taaffe gróf, miután nem sikerült neki ministertársaakat találni, lemond megbízatásáról.

A tartalékosok fegyvergyakorlatai legutoljára február 18-án az összes csapatvezetőkkel folytatva a f. évben, mint Bécseben távirják — a 2. 4. és 6. évfolyamu tartalékosok kötelesek az ellenőrzési szemlén megjelenni.

Az egykori magy. északnyugati vasút engedélyezési részéről annak idején letett 650,000 ft óvadékot, melyet akkori „geniális” pénzügyünk Kerkapoly mint végleges államjövédelmet a többi milliókkal együtt elköltött, most gr. Szapárynak kell fizetnie, ki erre nézve már legközelebb javaslatot fog a képviselőház elé terjeszteni.

Szabályrendelet a cselédszerzőkről.

Ervényes Debreczen szabad királyi város területére. — Az 1872. évi VIII. t. cz. 5 § sa alapján a cselédszerzőkre nézve következők állapítottak meg:

- Általános szabályok. I. Cselédszerző lehet mindazon egyén, ki az 1872. évi VIII. t. cz. 5 § sa szabályainak megfelelően eljött tenni képes. II. Azon cselédszerző, ki a hely nélküli cselédek ideiglenes szállással is ellátni kívánja, arra nézve a rendőrségtől külön engedély eszközölni s az 5. és 6. pontban erre vonatkozólag foglaltakhoz szigorúan alkalmazkodni, amelyekből a bármely időben eszközöndő rendőri ellenőrzési vizsgáltnak magát alávetni köteles. Részletes utasítások. III. A cselédszerző csak oly cselédet szerződhet, ki törvényesül szolgáló cseléd-könyvvel vagy 15 kr.-os bélyegű elbocsátó bizonyítvánnyal van ellátva; ellenkező esetben annyiszor a mennyiszor 10 frtig terjedhető bírsággal vagy aránylagos fogsággal fenyejtetik. IV. A cselédszerző köteles minden már cselédkönyvvel ellátott cselédet a helybenállítás után nyilvántartás végett a rendőrségnél bejegyeztetni.

V. A cselédszerző köteles a nála jelentkező hely nélküli cselédeket, akár maradnak nála szálláson, akár nem, a rendőrségnél bejelenteni, bejegyeztetni és rendes tartózkodási jeggyel elláttatni.

VI. A szállásadóra is jogosított cselédszerző, ha hely nélküli rendes tartózkodási jeggyel ellátott cselédet is 8 nappal tovább megtűr s ennek még továbbra is ott maradását jelentést tenni elmulaszt, annyiszor a mennyiszor 10 frtig büntetetik.

VII. Ezután is jogukban áll a gazdáknak magoknak cselédet fogadni s viszont a cselédnek is szabadságukban áll tetszésük szerint szolgálatot választani és beszegedni; azonban a törvény és ide vonatkozó szabályok megtartása mellett.

Díjak. VIII. A cselédszerző köteles az általa megállapított díjjegyzéket hatóság láttomozással és pecséttel ellátás végett a rendőrségnél bemutatni, az üzlet helyiségében mindenki által könnyen olvasható, nyit helyen kifüggesztve tartatni, minden a díjjegyzék teteiben czébebe vett változtatásokat úgy a rendőrségnek, mint a közönségnek jó eleve tudomására juttatni és az ily módon megerősített díjjegyzék teteit minden egyes esetben pénzbírság terhe alatt megtartani.

Debreczenben, 1878. decz. 20-án tartott r. k. bizottsági közgyűlésből. Simonffy Imre kir. tanácsos és polgármester. Csúrka János jegyző. Megerősített a földmívelés-, ipar- és keresk. m. kir. ministerium által 1879. január 24-én.

Rövid hírek a pestisről.

Kormányunkhoz hivatalos értesítés jött, hogy a Sani k ova faluban felmerült betegezési esetek nem azonosak a pestissel. A magyar kormány rendeletet adott ki, mely szerint a gyanús helyekről érkező utasok podgyászai 3 óra hosszat égetett kén-gőz fűtéssel által fertőtlenítenek.

A budapesti kir. orvos-egylet az általa megválasztott bizottságba dr. Fromm Pál ker. orvost és dr. Markuszovszky Lajos osztálytanácsost küldötte ki. Romániában a Bulgáriában felmerülő esetek ellenében a quarantaine alkalmazva lett, s a Pruth mellő körden képezésre két gyalogezred küldetett ki.

Törökországban a Daridéré körülben járvány ütött ki, melynek tünetei heves hasmenés és hányás. Oroszországban Selitrovojeben s Tschernojavban újabb megbetegedések fordultak elő. Moszkvában nincs pestis.

A „Golos sz.”-ből közöljük a következő érdekes részletet: Mikor a kormány figyelme az asztrákiai kormányzószámban kitört epidemiatra fordult, ez már javában dult. Már december második felében száz meg száz emberrel esett a vész áldozatává. Az enosztajevski kerületben csoportokban felüttek az eltemetetlen pestises hullák. Vertjanika, Udacsna, Nikolszkoje és Sztaricza falvakban minden házában több halott volt. Kiket a ragály megkímélt, kétségbeesésükben futásban kerestek menekedést. A nek elhagyott beteg férjüket, a szülői gyermekeiket s világga futottak a vész elől. Senki sem gondolt a másikra, mindenki saját megmentésével volt elfoglalva. Kétségbeesett, órgónga kiáltással lehetett hallani: „a pestis! a pestis! a pestis! a pestis! a pestis!”

A menekülőket a rettegés s a betegséget elterjesztették a közeli falvakban. A Zaryczinban eddig meghaltak számtal ezerre teszik. Ha szemtanúknak hinni lehet, a később elhaltak elakartása nagyon hányos volt. Sirások hányában állig temették el a holtakat, csak vékony földréteget húztak rájuk. A hullák szaga átható, elviselhetetlen volt. A nép azt mondja: „Nem lehet tudni, ki meghalt meg. Egyik itt, másik ott. A ki idején sommás után elvégzik számadásukat, míg a mester sokáig fenyegeti őket a botjával az iskolaház kapujából. Az öreg Mihály koldus háziról-házra beszél, s arra valamennyi kutya, apraja, nagyja, mind elkezdti az ugatást. A jegyző, tintera és cserenyefolyos vitorlavászon kabátban, hosszuszaru seimeczi pipával és mocskos ezüstbottos házi sapkával a fején átbállag a postamesterhez újságot olvasni. Néha-néha egy-egy uri fogat rojog el, valamelyik falubeli vagy szomszédokból való fiatal birtokos kocsija. A zsinóros dolmányú kocsi a hátsó ülésen ül, s az ura magja négy lovát. Holgyeket is láthatunk néha. A leányok szeretőit cifrák voltak, az asszonyok lompok. Csak egy nő tnt fel nekem rendkívül. Egyszerű, sötétszürke ruhát viselt, de meg én is, a ki női ruha tekintetében nem vagyok nádról, rágtan megismertem, hogy ennek a legelőkelőbb fővárosi ruhateremtő kékelt kikerülése. Azt hiszem, drága szövet lehetett s szabása szokatlannak, sőt megvallom, különöznek tnt fel előttem. Szembeszökő módon nyilvánult itt az egyszerűség mellett a keresettség, s ha az öltözködésről lehet valakinek jellemre következtetni, a köznapiságot gyűlöli, büszke, dacos jellemre kellett következtetnem, oly nőre, ki mint mondani szoktuk, kívül esik a rendes kerékvágáson. Erdélyi kezdett s jobban szemégre vettem. Termete magas, karcsu, fejedelmi volt,

nem menekült, azt vagy saját, vagy valamelyik szomszéd faluban érte utól sorsa. . . .

A helybeli pénzintézetek fuzója.

A debreczeni ipar és kereskedelmi bank igazgatóságához több társasági tag és pedig jelentékeny számú részvényesek birtokosai által egy szabályszerű indítvány nyújtott be az alaptőke leszállítása s a 3000 darab részvénynek 2000 darabra redukciója iránt. Ez indítványt az igazgatóság véleményadás végett három igazgatósági tagból álló küldöttség adta ki, mely küldöttség közelebb a véleményadás mellett egy további indítványra kiterjedő oly fontos javaslat terjesztetett be, mely a helybeli társintézetek részvényeseinek s általában a közönségnek figyelmét valóban megérdemli, s e czélból közzé tétele a közérdekből nagyon időszerűnek mutatkozik.

A küldöttségi vélemény és illetőleg indítvány tartalma következő: Mi a beadott indítvány (t. i. a részvénytőke leszállítása iránt) határozottan pártoljuk, mert intézetünket oly szilárd és biztos alapon állónak tartjuk, hogy a részvénytőke leszállítása a bizalom csökkentésére és a hitel megingására befolyást nem gyakorolhat.

Mert az alaptőke leszállításával az üzleti forgalom megszorítást nem szenved. Mert a részvények visszavásárlása által a részvényesek érdeke modditattik elő, amennyiben az osztó kevesebb maradvány, az osztalékok multhatlanul növekednie kelletik.

Mihez képest véleményünkkel oda járunk, hogy a beadott indítvány az igazgatóság által pártolólág terjesztessék a közgyűlés elébe és a közgyűléstől felhatalmazás kéréssek arra, hogy a 3000 darabot tevő részvény közül, ezen és a jövő üzleti év folytán 1000 darab névértéken alól visszavásároltassék s az intézetre ebből hátraladó haszon a tartaléktőke gyarapítására fordítottassék, stb.

Ezen művelet által azonban a czébebe vett jövedelememelés csak részben lesz elérhető s azon véleményben vagyunk, hogy a jövedelem emelése és jövőre biztosítása szempontjából az igazgatóságnak ezen alkalmat fel kellene használni arra, hogy akkor, midőn a beadott indítványt pártolólág a közgyűlés elé terjeszti, egyidejűleg ugyanazon czél után törekvő másik indítványt is feljéljen.

Közvetlenül dolog ugyan, hogy Debreczenben a forgalomhoz és hitelképességhez képest felette sok a működő pénzintézetek száma: A város pénztárán kívül, az árva pénztár, a ref. egyház, a főiskola, a r. cath. árváalap pénztárai évenként több 100,000 ft jelzálogi kölcsönöket adnak ki, az osztrák-magyar bank helybeli fiókja egy millió forintot meghaladó összeget fordít váltók leszámitolására és lombard üzletekre, ezen kívül itt van a takarékpénztár, az ipar és ker. bank, az alföldi takarékpénztár, és az iparegyesületi takaréki és hitelintézetek s hitelintézetek száma.

Ily körülmények közt, midőn a szükséghez képest, a pénzintézetek száma felesleges, nemcsak a kölcsönt kérek — hanem a betevői irányában is hátrányos verseny idéztetik elő, ez által az adózók szedelgésére és a pénzintézetek megkárosítására tágas tér nyitatik, e mellett a kezelési költség oly nagy.

Hu, kaczer volt talán? Elég volt egy pillantást vetnem arczára, hogy meggyőződjem, hu vagy kaczer a szó közbűnsége értelmében ez a nő nem lehet. Inkább komor dacz lát szót vonásából, s valami mély szomorúság, melyet azonban büszkesége nem enged bevaló.

Egy öt-hat éves fücskát vezetett kézen fogva. Ha nem tnt volna is szembe a hasonlóság köztük, gondolhattam volna, hogy az ő gyermeke. Sötétszürke ruhát viselt a kis fiú is. Bizonyosan gyászolnak. S azt is bizonyosan tartottam, mielőtt még hallottam volna fölé valamit, hogy a szép asszony férjét gyászolja.

Mert szép asszony volt igazán. Oly szép, melyet keveset láttam életemben, sőt, ha szorosan vesszük, talán nem is láttam, ámbár kellemesebbet bizony e eget láttam. A mint előttünk elhaladtak, a kis fiú valamit szólt, s a nő feléje fordította fejét, úgy hogy teljesen arczából láthattam, s jól meggyezhettem magamnak vonásait.

Finom metszések voltak azok, mintha szobrász vésője taragta volna, de ep oly hidegek is. S mégis, csodálatos, e hideg kevélységet meghazudtolni látszott azaz egy pár sötét, villogó szem! Csak egy pillanatra láttam, mégis oly mélyen vésődött emlékezetembe. Mint-

ha a kiosztható nyereséget majd meghaladja és egyik intézet kezelési költsége a többi intézet forgalmának kielégítésére majd elegendő lenne.

Hogy tehát ezen helybeli pénzintézetek jövője jövedelmi tekintetben biztosítható, nem látszik előttnk elegendőnek az, hogy az ipar és kereskedelmi bank részvényeinek számát leszállítsa, hanem ezen felül szükséges lenne, az intézetek számának leszállítása, vagyis több pénzintézet egyesítése, fusionálása is.

Ennek szükséges volta egyáltalában nem új eszmé; évek óta colportálják már ezen eszmét városunkban a kisebb pénzintézetek részvényesei, és ha ennek daczára nem találkozt még senki eddig, ki ezen átalános meggyőződést a közgyűlésen nyitlan tolmácsolta és indítvány útján érvényesíteni igyekezett volna, ez onnan van, hogy egyes ember tartózkodik oly eszmé felemeléstől, mely által több tiszteletben álló és sok ösztököléssel bíró egyesek anyagi érdeke károsítást érintetnek.

Azon tekintetek azonban, melyek a közérdek szempontjából egyeseket a nyitl fellepéstől vissza tartanak, egy testülettel szemben megszűnnek, miert is azon véleményünknek adunk kifejezést, hogy midőn a t. igazgatóság a részvények leszállítása iránti indítványt a közgyűlés elé pártolólág beteszti, egyuttal tegyen indítványt az iránt is, hogy az ipar és keresk. bank az Alföldi takarékpénztár és az iparegyesületi takaréki és hitelintézet egyesíttessék.

Azon biztos reményben lévén, hogy a t. igazgatóság ezen fellépése nemcsak a közgyűlés helyesléssel találkozik, hanem ezáltal oly mozgalmat idéz elő, mely a másik két intézetek készséggel csatlakozását rövid idő alatt létre hozhatja.

Az előnyök, melyek a három pénzintézet egyesítése által a részvényesek javára érelétnének, sokkal szembeötlőbbek, mintsem hogy a részvényesek a legelső komoly és nyit felszólításra ezen eszmének kivételéhez ne járulnának.

Ha a tisztelt igazgatóság nézetünket magáéval teszi, akkor a részvényeszállítás folytatandó lenne, mivel

az alföldi takarékpénztár a tőkéje 100.000 ft, az ipar egy. tak. és hitelintézeté 80.000 ft, az ipar és kereskedelm banké 240.000 ft, összesen 420.000 ft,

pedig azt hisszük, hogy az egyesített intézet alaptőkéjül elégséges lenne 250 vagy 300.000 ft s így a visszavásárlást 120 vagy 170.000 ft értékig folytatni lehetne, igen természetesen egyértőleg a más két intézettel, melyeknek részvényei aránylag szintén visszavásárlandók lennének.

Azon hitben vagyunk, hogy ezen terv keresztvételével a tisztelt igazgatóság egy a piac soliditása, mint a részvényesek érdeke előmozdítása tekintetében, magának nagy érdemeket szerzend; olyan feladat ez, mely méltó egy solid intézet igazgatóságának teljes érelére és buzgalmára.

Ezenből áll a fontos és nagyon helyes indítvány, melyre holnapi számunkban még visszatérünk.

ha most is látnám villogását. Tűz volt az, lángoló, emésztő tűz. Bátki mit mondjon is nekem, a szemek ritkán csálnak, s bátrán állhattam volna, hogy e villogó fekete szemek sötét szenvedélyes lelket árulnak el. Meg lehet, hogy az életben még nem volt alkalma kitörni sonya; meglehet, nem is lesz s csöndes meredben folytak le napjai; de én nem hiszek a vulkánoknak, habár csöndeseknek látszanak is. A be szó tűz egyszerű kitorhet.

Bennem ezeket a gondolatokat ébresztette föl a szép asszony látása. Megdobban nézetem utána egy darabig, s igazán nem tudtam magamnak számat adni elfogultságomról.

— Ki ez a szép nő? — kérdém vére barátomtól.

— Özvegy asszony, — felelt ő sajtárságos mosollyal; — de nem tanácsolnám, hogy szerencsét próbálj nála.

— Miért? — Mert már sokan kocsarat kaptak, pedig gazdag kerék, a legjobb családiból valók, olyanok, hogy a muszka császár odadhatta volna nekik a leányát. . . .

— Te is köztük voltál? —

(Folyt. köv.)

A „Debreczeni Ellenőr” tarcaja.

CELESZTIN.

Elbeszélés.

Vértessí Arnódtól.

I.

Nemrég egy falusi barátommal találkoztam, kit már tíz év óta nem láttam. Addig hírt, kért, zaklatott, míg végre megígérttem, hogy kimegyek hozzá néhány napra.

Féligmeddig könyörtelen cselekedet volt tőlem, hogy megleőtogattam. Szegény ember, mint sok más hasonló birtokos társa, szörnyen unatkozott s főleg azt az időt, mely a tavaszi munkák s az aratás közt esik s mely töredékesen egyszerűsmdn a vadászati tilalom id je is, nem tudta mivel eltölteni.

— Asszony kellene a házhoz, az hiányzik, — mondtam neki, a mint megmutogatta garcon módon berendezett szobát.

Vállat vonított és fölshajtott. Abból áll a felelete.

Láttam, hogy bár igyekszik közönyösséget mutatni, a meggyezés kisse kellemetlenül érintette. Lehet, hogy nem tetszett neki a figyelmeztetés, mely éveit juttatta észébe; kö-

zelebb volt már a negyvenhez, mint a harminczhoz, s haja is meglehetősen kezdett szürkülni. Vagy még inkább lehet, hogy szavaim oly emlékeket költöttek föl benne, melyekre az ember nem szivesen emlékszik. Elhalgattam és nem faggattam őt kérdészközéssel.

Ő maga szólalt meg. Igaz, hogy csak annyit mondott: — Veszedelem jóság az asszony! — Hanem az az arckifejezés, melylyel e szavakat kifejtette, az a sötéten összehúzott homlok többet mondott, mint e néhány szó.

Vártam, hogy talán mond még valamit. De nem szólt.

Megtörekintettük az egész épületet, az istállókat, a kertet, — mely akác- és nyárfáival mint egy kis erdő körülvetve a házat. Az akác ép akkor virágozott, és gyakran heverészünk illatos árnyában.

A kert egyik sarkán vadszőlővel és földfolyó rózsával befuttatott lugas állt, nyilásával az utca felé fordulva, úgy hogy a lugasból mindenkit láthattunk, a ki a ház előtt elment, a nélkül, hogy minket is láttak volna.

Ott látnak minden délután elsétálni a káplánt, egy pisze orru, pedáns kinezésű fiatal embert. Mindig nagyon komoly gondolatokba mélyedtetnek látszott, de én soha sem bírtam elképzelni, hogy min gondolkozzatik. Aztan láttuk az iskolás fiukat, a mint hazamenet egymást ránczígálják, lökdösik s rövid

sommás után elvégzik számadásukat, míg a mester sokáig fenyegeti őket a botjával az iskolaház kapujából. Az öreg Mihály koldus háziról-házra beszél, s arra valamennyi kutya, apraja, nagyja, mind elkezdti az ugatást. A jegyző, tintera és cserenyefolyos vitorlavászon kabátban, hosszuszaru seimeczi pipával és mocskos ezüstbottos házi sapkával a fején átbállag a postamesterhez újságot olvasni. Néha-néha egy-egy uri fogat rojog el, valamelyik falubeli vagy szomszédokból való fiatal birtokos kocsija. A zsinóros dolmányú kocsi a hátsó ülésen ül, s az ura magja négy lovát.

Holgyeket is láthatunk néha. A leányok szeretőit cifrák voltak, az asszonyok lompok. Csak egy nő tnt fel nekem rendkívül. Egyszerű, sötétszürke ruhát viselt, de meg én is, a ki női ruha tekintetében nem vagyok nádról, rágtan megismertem, hogy ennek a legelőkelőbb fővárosi ruhateremtő kékelt kikerülése. Azt hiszem, drága szövet lehetett s szabása szokatlannak, sőt megvallom, különöznek tnt fel előttem. Szembeszökő módon nyilvánult itt az egyszerűség mellett a keresettség, s ha az öltözködésről lehet valakinek jellemre következtetni, a köznapiságot gyűlöli, büszke, dacos jellemre kellett következtetnem, oly nőre, ki mint mondani szoktuk, kívül esik a rendes kerékvágáson.

Erdélyi kezdett s jobban szemégre vettem. Termete magas, karcsu, fejedelmi volt,

szobrász vésője taragta volna, de ep oly hidegek is. S mégis, csodálatos, e hideg kevélységet meghazudtolni látszott azaz egy pár sötét, villogó szem! Csak egy pillanatra láttam, mégis oly mélyen vésődött emlékezetembe. Mint-

szobrász vésője taragta volna, de ep oly hidegek is. S mégis, csodálatos, e hideg kevélységet meghazudtolni látszott azaz egy pár sötét, villogó szem! Csak egy pillanatra láttam, mégis oly mélyen vésődött emlékezetembe. Mint-

